

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 38. SZAM

ARA 50 FILLER

VASARNAP, 1954 FEBRUAR 14.

Mai számból:

A minisztertanács határozata a minisztériumok és állami hivatalok munkarendjéről. (2. o.) — Tavasznyitási előtti (3. o.) — Vezetőségválasztó taggyűlés a debreceni városi tanácsnál (4. o.) — Séta a debreceni üzletekben (6. oldal)

★ A PÁRTKONGRESSZUS TISZTELETÉRE ★

Lelkes munkaverseny az üzemekben

Néhány hete, hogy a legjobbak, az élenjárók kiadták a feladatot: „Új munkasikerrel, eddigi munkaeredményeink túlszárnyalásával ünnepeljék meg pártunk III. kongresszusát!” Napról napra az emberek csatlakoztak a nagyüzemi mozgalomhoz, adták szavukat, hogy többet, jobbat termeljenek, mint eddig. S az adott szót tettek követik. Nap mint nap újabb és újabb eredményeket bizonyítják, hogy a dolgozók saját életük nagy eseményének tekintik pártunk életének történelmi jelentőségű eseményét, a kongresszust. A gyártmányok javuló minősége, a terven felül elkészített ruhák, cipők, csapággyak, vasúti kocsik, közszükségleti cikkek — mind-mind a párt iránti szeretet, a párt iránti hűlés kézzelfogható bizonyítékai.

DOHÁNYGYÁR

Az év első hónapjában komoly nehézségekkel kellett megküzdenni a debreceni Dohánygyár dolgozóinak. Kevés és rosszminőségű szénét kaptak, hol ez, hol az az anyag hiányzott. Ezek a hibák részben még most is fennállnak. Azonban a dohánygyáriak kedvét ez nem tudta elvenni; egyre nő, szélesedik a pártkongresszus tiszteletére indult munkaverseny. Mind több munkás és munkásnő hívja ki egymást párosversenyre.

Az előkészítő osztályon Fábán Lászlóné és Dobi Gyuláné járnak élen. A két kiváló munkásnő párosversenye február első dekádjában döntetlenül végződött: mindketten 136 százalékkal teljesítették dekádtervéket. Rajtuk kívül Keskeny Györgyné és Tóth Gáborné érnek el kimagasló eredményeket: február 9-én mindketten 36 százalékkal teljesítették a napi előirányzatukat. A vágó osztályon is mind-öbben hívják ki egymást párosversenyre. Tarr László és Király István párosversenyéből Tarr elvtárs került ki győztesen: dekádteljesítménye 116 százalékos volt, míg versenytársára 103 százalékos ért el. Kiváló teljesítménnyel büszkélkedhet Mészár Lajosné, aki február 11-én 121, február 12-én 132 százalékra teljesítette napi tervét. Borbély Sándor elvtárs, pipadohányvágo gépen dolgozik. Nehéz és az egészségre igen ártalmas ez a munka. Ő azonban becsületel helytáll. Dekádtervét 10 százalékkal szárnyalta túl. Lelkes verseny alakult ki a Kínizsi és a Petőfi anyagmozgató brigádok között. Jelenleg a Kínizsi brigád vezet 138 százalékos teljesítményével. Hejyes lesz, ha átadják tapasztalataikat a Petőfi brigád tagjainak is, hogy azok is túl tudják szárnyalni a 120, sőt a 130 százalékokat. A gyártás és a csomagoló osztály dolgozói sem maradnak el a többiekől. Állandós fokozott segítségével, állandó tapasztalateserével biztosítják adott szavuk valóra váltását.

TEXTILGYÁR

A textilgyáriak versenyének élen a kezdeményezők — a több-gépes szövőnők — haladnak. Nyitrai Mária 10 gépes szövőnő a pártkongresszus tiszteletére vállalta, hogy teljesítményét 200 százalékra emeli és az eddigi 99 százalékos helyét ezután 99,4 százalékosra ad selejtmentes árut. Február első 10 napjában 210 százalékos ért el Nyitrai elvtársnő kiváló minőség mellett. Egyre szélesebben bontakozik ki a párosverseny is a Textilgyárban. Farkas Józsefné 3 gépes szakszövőnő Patkós Lajosné és Kovács Mária ifjúmunkásai-
lárva hívja ki versenyre. A ver-

seny — amelynek során Farkas Józsefné állandó segítséget nyújtott versenytársainak, a következő eredménnyel zárult február első dekádjában: Farkasné 150, Patkósné 129, Kovács Mária 111 százalékos. Balogh Sándorné 2 gépes szövőnő Dézsi Klárával és Ferenca Eszterrel versenyez. Itt bizony a kihívó fél csak második lett. Dézsi Klára 137 százalékos teljesítést s így 1 százalékkal megelőzte Baloghné elvtársnőt. Ferenca Eszter 129 százalékos ért el.

JÁRÓMŰJAVÍTÓ

Megyéinkben a kongresszusi munkaverseny a Jároműjavító dolgozói indították el. Mint a verseny kezdeményezésében, úgy most az ígéretek teljesítésében is igyekeznek élen járni. Harcuk nem eredménytelen. Nap mint

LAPZÁRTAKOR ÉRKEZETT!

A Jároműjavító dolgozói is csatlakoztak az energiatakarékosági mozgalomhoz. Az üzemben február közepéig 25 géphez saját meghajtású kisteljesítményű villanymotor; szereltek fel a mozdónyszerelvényben, a megmunkálóban kooperációs vezérlőket helyeztek el. Így nappal a nagyteljesítményű 150 kilowattos transzformátor, a délutáni, éjjeli műszakban pedig (mikor kevesebb gép dolgozik), az újonnan beszerelt 50 kilowattos transzformátor működik. Az új rendszer bevezetésével mindkét üzemből csökkent az energiafogyasztás. Február hátralévő napjaiban

Nagylétán is készülnek a kongresszusra

Nagylétán is megalakult a termelési bizottság s azonnal munkához látott. A község dolgozóival tervet készítettek az időszerű téli és tavaszi munkákra. A III. pártkongresszus tiszteletére vállalták, hogy a munkákat jó minőségben, határidőre elvégzik, úgy, hogy ezzel előrevigyék a mezőgazdasági termelés színvonalának emelését, a magasabb termésért folyó harcot. Ennek érdekében elhatározták, hogy a mezőgazdasági felszereléseket 10 nappal határidő előtt kijavítják. Az őszi kalászból 300 holdon érett iszáltrágyával fejtrágyáznak. További 300 holdon holdanként 30—40 kiló pétisót használnak fel. Mélyenfekvő, vadheres rétjeikből 250 holdon ugyancsak iszáltrágyával fejtrágyáznak. A talaj felprulása után 2 nap alatt elvégzik a tavaszi simítózást, illetve fogasolást a talaj-
típusoknak megfelelően. Hat nap alatt az idősől függően elvégzik

nap kimagasló eredmények születnek. Az esztergályosok versenyében február első dekádjában Szabó N. István sztahanovista tört az éle 157 százalékos eredményével. Nem sokkal maradt el mögötte Szabados Sándor, aki 152 százalékos ért el. Galgóczi József 39, Lakatos József 34 százalékkal teljesítette a dekádtervét. A szekrénylakatosoknál Fekete Gyula 143 százalékkal, a vesinglakatosok közül Móza László 142 százalékkal bizonyult a legjobbnak. Hajdú József pedig a fűrészek közt lett első 169 százalékkal. A brigádok is szép eredményeket értek el: Kovács István asztalosbrigádja 140, Kompár József tűzikoács brigádja 120, Galí Aron rugókovács brigádja 156, Zelenka András alvázlakatos ifbrigádja 116 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozott február első dekádjában. Azonban a nagyszerű eredmények mellett komoly lemaradások is vannak. Legtöbbször nem a dolgozók hibájából — hanem anyaghiány miatt. Ez főleg a kocsijavító részlegre vonatkozik: például kevés a személykocsi fővizsga. A Jároműjavító vezetői igyekezzenek mielőbb kiküszöbölni ezt a hibát, hogy a dolgozók adott szavának tettekbe válásán ne akadályozza semmi.

tovább folytatják a kisteljesítményű villanymotorok felszerelését. De nemcsak az ipari árammal, a világítási árammal is takarékoskodnak. A folyosókon, irodákban máris 50 százalékkal csökkentették a fogyasztást. A 200-as egőket 100-sal cserélték ki. Az új rendszabályok megvalósításához lelkes segítséget nyújtanak a fiatalok. A fiatalok csatlakoztak a budapesti Villamosgép és Kábelgyár ifjúmunkásainak kezdeményezéséhez. Elhatározták, hogy minden üzemből egy ifjúsági brigádot szerveznek, ébren őröknek afeletti, hogy egyetlen üzemből sem legyen energiatakarék.

A termelési bizottság tagjai vállalták, hogy a munkák elvégzését saját maguk ellenőrzik és esti beszélgetéseken, tanfolyamokon mozgósítják a falu dolgozóit a vállalt feladatok elvégzésére.

A pártcsoportok segítsége nélkülözhetetlen a vezetőségválasztás előkészítésében

Az elmúlt napokban számos pártszervezetben megtartották a vezetőségválasztó taggyűléseket. Párttagjaink szárai és ezrei éltek a szervezeti szabályzatban biztosított jogokkal és megválasztották az új pártvezetőségeket. Az eddig megtartott taggyűlések tapasztalatai azt mutatják, hogy megyénk pártszervezeteiben az elmúlt hónapok folyamán tovább növekedett a párttagság aktivitása, növekedett az érdeklődés a párt tevékenysége iránt. A taggyűléseken a párttagság nagy része megjelenik és leggyöbbször bátran, minden gátlás nélkül mondják el véleményüket, javaslatukat.

A taggyűlés menete, egész munkáját nagyban befolyásolja az előkészítés és elsősorban a beszámoló. A beszámoló jelentős része — ha az illető pártszervezet munkájával foglalkozik is — mégsem azt mutatja, hogy a kollektív munkával készült, hogy a pártszervezet átkára a vezetőség tagjain kívül a pártszervezet legjobb aktivistáinak, elsősorban a pártbizottsági tagjainak a véleményét is kikérte volna. A pártbizottságok instruktorainak „szempontjait” nem egyszer csak kiegészítik néhány konkrét példával és készen van a beszámoló. Az ilyen beszámolóhoz aztán alig akad hozzászóló a taggyűlésen, nem ismernek rá a párttagok a saját pártszervezetük életére, munkájára. Így készülni a taggyűlésre nagy hiba és végeredményben a párttagság lebecsülését jelenti.

A vezetőségválasztó taggyűléseket a párttagság széleskörű érdeklődése előzi meg. Az alap-szervezetek vezetőségei ezt a nagyfokú érdeklődést nem hagyhatják figyelmen kívül. Ez a nagyfokú érdeklődés az, amelyet, hogy pártvezetőségeink álljanak éleire a párttagság kezdeményezésének, érdeklődésének. A pártvezetőség akkor készül helyesen a taggyűlésre, ha a beszámolót legalább egy héttel a taggyűlés előtt vezetőségi ülésen elkészítik. De nemcsak az irányelveket, hanem már a végleges beszámolót. Csak úgy lehet alapos a beszámoló, ha minden vezetőségi tag hozzájárult az elkészítéséhez. Hiszen a szervezeti szabályzat is előírja, hogy a vezetőségeken belül munkamegosztásnak kell lenni. „A vezetőség egyes tagjai az egész vezetőség együttes felelőssége mellett irányítják a pártmunka egyes területeit...” Nyilvánvaló, hogy a beszámoló is az egész vezetőség munkájáról kell, hogy szóljon.

A pártvezetőség tagjai azonban csak úgy tudják eredményesen irányítani a pártszervezet munkáját, ha elsősorban a pártbizalmiak segítségére támaszkodnak. A pártbizalmiak segítségére, különösen most a vezetőségválasztás előkészítésében van nagy szükség. Eppen ezért helyes, ha a pártszervezet átkára a taggyűlés előtt néhány nappal a pártcsoportbizalmiakkal ismerteti a vezetőség beszámolóját. A pártcsoportbizalmiak aztán pártcsoporttervezésen megbeszélnek a hozzájuk tartozó elvtársakkal a

beszámoló főbb pontjait. Így a párttagság már a taggyűlés előtt megismeri a vezetőség beszámolóját és a taggyűlésre már kész javaslatokkal, tervekkel jönnek. Másrészt a pártcsoporttervezésen elhangzott legjobb javaslatokkal még a taggyűlés előtt, ki lehet egészíteni a beszámolót.

De nemcsak a beszámoló, hanem a határozati javaslatot is. Több helyen előfordult, hogy a taggyűlés elé terjesztett határozati javaslat, csak a pártszervezet belső életével foglalkozik, elszakítva az illető terület termelési feladataitól. Ez nem helyes, hiszen éppen azért van szükség jól dolgozó vezetőségekre, hogy a kormányprogram végrehajtásához minél nagyobb segítséget tudjanak adni pártszervezeteink. Eppen ezért a határozati javaslatba fel lehet és fel is kell venni a legfontosabb termelési feladatokat, amelyek végrehajtásához a pártszervezetnek segítséget kell majd adni.

A pártcsoporttervezésen nemcsak a beszámolóval kell foglalkozni, hanem meg kell beszélni a vezetőségválasztó taggyűlés rendjét, levezetését is. Nem „próba-taggyűlésről” van itt szó, de feltétlenül helyes, hogy a Központi Vezetőség határozatát újra ismertetik a párttagsággal, mert ettől is nagymértékben függ a taggyűlés eredményes munkája. A pártcsoporttervezésen csak akkor végez eredményes munkát, ha nemcsak a beszámoló egyes kérdéseivel foglalkozik, hanem beszélgetnek arról is, hogy milyen feladatok állanak a pártszervezet előtt, elsősorban a termelés irányításában. És éppen ebből kiindulva milyen vezetőségi kell választani, hogy az új pártvezetőség megfelelően azoknak a követelményeknek, amelyek az elkövetkező hónapokban a vezetőségre várnak. Több pártbizottság és pártvezetőség úgy gondolja, hogy a taggyűlés előtt nem szabad beszélni az új vezetőség összetételéről, egyes jól dolgozó párttagok, vagy vezetőségi tagok munkájáról, mert ez a pártdemokrácia megsértése.

Nem arról van itt szó, hogy a pártbizottság a tagságra kényszerítse elgondolásait, még akkor is, ha mondjuk a párttagság nem ért ezzel egyet, mint például a berettyóújfalui Dózsa István taggyűlésén, ahol a községi pártbizottság átkára a már elfogadott szavazólapon szereplő jelöltek sorrendjét a saját elképzelésének megfelelően önkényesen megváltoztatta. Az ilyen módszer valóban a pártdemokrácia megsértése. De feltétlen helyes és nem jelenti a pártdemokrácia megsértését, ha a pártcsoporttervezésen szóba kerül a legjobb dolgozók munkája, akik közül kerülhetnek ki aztán az új vezetőség tagjai.

A taggyűlés szervezeti és politikai előkészítése elsősorban a pártvezetőség feladata. Az előkészítésben nélkülözhetetlen a pártcsoportbizalmiak segítsége, a pártcsoportok munkája. Eppen ezért pártvezetőségeink az eddignél nagyobb mértékben vegyék igénybe ezt a segítséget!

ZOMBAT

BEN

Ak a szűn-
fiskolási
egkiválóbb

li bálon.

a raktá-
ő árukat,
órán sem-

Ezen fel-
adás huve-
ság, vagy
ettől az
ig változik
Várható
hat rész-
leg 3-4 fok
kül szőlő-
kilet azom-
tött lea.

an cipő-
nyit meg-
da fővá-
modern
el: a leg-
tarthat
o. A mű-
00 pár cí-
t futószal-
a mun-
néhány
közölgön
közök ké-
ra az át-
k idejére
a javít-
akik ké-
bvasgatva
készülést.

beretterjeste
A Magyar
Néphadsereg
ék műso-
pere köz-
Tanuljunk
17.40:
é zeneka-
Budapesti
Szív küldi
19.10: A
pus nagy
Sport-
anglamezek,
elaludtam.
tató esti
anglamezek.

ert vagy
ma teglát
2. Szent-
há há-
szólóval.
fűtött szo-
kelt tül-
3.
rőhirdetés
oldalon 2
na 25.
Booskai II.
zoló. Ért.
na 10. fők-
Kulcs.
nő bürgö-
na háztar-
elén ma-
gremi-
an Zimó-
örmény —
fa eből-
őszekrény
ly téz 2.

Töl a ts

A szovjet küldöttség javaslata az osztrák államszerződés kérdésében

NEMZETKÖZI SZEMLE Történelmi jelentőségű javaslatok

A négyhatalmi értekezlet pénteki ülésén résztvevő Ausztria küldöttsége is, melynek vezetője Figl külügyminiszter az osztrák kormány és az osztrák nép nevében felkérte a nagyhatalmak kormányait, hogy kössék meg Ausztriával az államszerződést, mely visszaadná Ausztria önállóságát és függetlenségét és egyben hozzájárulna az európai biztonság megszilárdításához. Molotov szovjet külügyminiszter felszólalásában hangzott, hogy a szovjet kormány nagy jelentőséget tulajdonít az osztrák kérdés megoldásának. A szovjet kormány úgy véli, hogy meg van a lehetőség a szabad és független Ausztria helyreállítására, Ausztria négyhatalmi ellenőrzésének és megszállásának megszüntetésére.

Molotov elvtárs betérjesztette a szovjet küldöttség javaslatát a független és demokratikus Ausztria helyreállításáról szóló államszerződés megkötésére. A javaslat szövege a következő:

A Szovjetunió, Franciaország, Anglia és az Amerikai Egyesült Államok kormányai elismerik, hogy az európai béke megszilárdításának érdekében, valamint az osztrák nép nemzeti jogai biztosításának szükségessége a szabad és független Ausztria mielőbbi helyreállítását követeli és hogy az osztrák kérdést a négy hatalom fennálló egyezményének megfelelően kell rendezni.

A négy hatalom kormányai ennek megfelelően a következőkben egyeznek meg:

1. A külügyminiszterek helyetteseit meg kell bízni azzal, hogy három hónapon belül dolgozzák ki „A független és demokratikus Ausztria helyreállításáról szóló államszerződés” végleges szövegét a következő szempontok alapján:

a) fejezzék be az osztrák államszerződés tervezetének elkészítését, amelyben a négy hatalom 1949-ben lényegileg már megegyezett és amelynek értelmében Ausztriát szuverén, független és demokratikus, a négy hatalom ellenőrzése alól felmentett államként állítják helyre a jelenlegi ellenőrző gépezetet — az Ausztriai Szövetséges Ellenőrző Tanácsot és ennek valamennyi szervét — felszólítják és megszüntetik Ausztria megszállását.

b) az osztrák államszerződés szövegébe a következő kiegészítő cikkelyt kell felvenni: „Ausztria kötelezettséget vállal, hogy nem vesz részt semmilyen csoportosulásban vagy katonai szövetségben, amely valamely olyan állam ellen irányul, amely haderejével részt vett a Németországgal vívott háborúban és Ausztria felszabadításában. Ausztria kötelezi magát arra is, hogy területén nem enged meg külföldi katonai támaszpontok létesítését, sem külföldi katonai tanácsadók és szakemberek igénybevételét Ausztriában.”

Az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Franciaország és a Szovjetunió a maguk részéről kötelezettséget vállalnak a cikkely rendelkezéseinek betartására;

c) tudomásul kell venni a Szovjetunió kormányának bejelentését, hogy az osztrák kormány kívánásának eleget téve, beleegyeznek, hogy Ausztria áruszállítással fedezze azokat a pénzüsségeket, amelyekre a Szovjetunióknak a volt német vagyion fejtében az államszerződés tervezet 35. cikkelye értelmében jogigénye van.

2. Új „Anschlussra” irányuló kísérletek megakadályozására a német békeszerződés megkötésének időpontjáig el kell halasztani a négy hatalom Ausztria megfelelő övezeteiben levő csapatainak kivonását.

Az Ausztriai Szövetséges Ellenőrző Tanács feloszlásával egyidejűleg ki kell vonni Bécs városából minden külföldi csapatot.

A négy hatalom csapatai, amelyek ámenetileg Ausztriában maradnak, nem tekintendők többé megszálló csapatoknak, nem látják el többé megszállási funkciókat és nem avatkoznak be az osztrák közigazgatási hatóságok ügyeibe, sem pedig az ország közügyeibe és politikai életébe.

E csapatok jogi helyzetét külön egyezmény határozza meg. Ez az egyezmény, amelyet a négy hatalomnak Ausztria részvételével kell kidolgoznia, az osztrák államszerződés életbelépésével egyidejűleg lép érvénybe.

3. tesseit meg kell bízni, hogy foglalkozzanak a triestri kérdéssel a szovjet kormányának azzal a javaslatával kapcsolatban, hogy Triest városát és a hozzá tartozó területet ne lehessen katonai támaszpontként felhasználni.

A berlini értekezlet első két hetében a Szovjetunió küldöttsége megette javaslatát a nemzetközi helyzet legsürgetőbb kérdéseinek megoldására. Javaslata hangzott el szovjet részről öthatalmi értekezlet, leszerelési világ-értekezlet összehívására, előterjesztette a szovjet küldöttség a német békeszerződés tervezetét és a német kérdés megoldására vonatkozó javaslatát, javaslatot tett azoknak a terheknek enyhítésére, illetve megszüntetésére, amelyeket a két részre szakított Németországnak a háború következtében viselnie kell. Ha a nyugati külügyminiszterekben let volna némi hajlandóság a meg egyezésre és megfelelően fontolták vették volna a szovjet javaslatokat, az értekezlet munkája sokkal haladhatott volna előre.

A nyugati válasz azonban minden szovjet javaslatra ez volt: nem. Nyugati részről ezzel szemben Eden verszegény javaslatán kívül nem hangzott el egyetlen javaslat sem. A harmadik hét elején a nyugati sajtókorpus már az értekezlet „válságáról”, „kritikus napjáról” zengett. Minden bizonyítást elutasítva felmerült az értekezlet berekesztésének kérdése. A „Sunday Times” című angol lap február 8-i számában odáig ment, hogy kifejezte azt a véleményét, hogy „... a nyugatnak most már az a probléma, miként válhat meg az értekezletől anélkül, hogy telelőnek látszanék annak kudarcáért”.

A szovjet küldöttség azonban korántsem osztoja ezt a véleményt. A Szovjetunió küldöttsége pillanatra sem feledkezett és feledkeznek meg arról, milyen nagy várakozással tekintenek a békét ohajtó népek ennek az értekezletnek a kimenetelére. A szovjet küldöttség azon fáradozik, hogy a berlini értekezlet hevéltá a hozzá fűzött reményeit és valóban elhozza a nemzetközi feszültség enyhülését. Ez indította a Szovjetunió küldöttségét arra, hogy új javaslattal lendítse előre az értekezlet munkáját.

A történelmi jelentőségű új javaslatok lényege: valamennyi európai állam kollektív biztonsági szerződése az európai béke fenntartása érdekében. A javaslat indítványozza, hogy ebben a kollektív biztonsági rendszerben vegyen részt mind a Német Demokratikus Köztársaság, mind a Német Szövetségi Köztársaság. Addig is, amíg Németországgal megkötik a békeszerződést, vonják ki mind a Német Demokratikus Köztársaságból, mind a Német Szövetségi Köztársaságból a megszálló csapatokat és csak korlátozott számú csapatkontingenset hagyjanak ott. Kimondja a javaslat, hogy a szerződéshez csatlakozó európai államok nem köthetnek olyan nemzetközi szerződés, amely ellentmond a kollektív biztonsági szerződés békés szellemének.

A három nyugati külügyminiszter nem tudott érdemleges javaslatot előterjeszteni Európa biztonságának fenntartására. A szovjet javaslat megoldja az európai biztonság kérdését.

A nyugati külügyminiszterek szándékai szerint Európát egymással szembenálló hatalmi tömbökre kell bontani. A szovjet javaslat egyetlen békés szövetségi rendszerben egyesíti Európa valamennyi államát.

A nyugati külügyminiszterek szándékai szerint Európát az államok társadalmi rendezkedése értelmében kell kettéosztani. A szovjet javaslat alapja a két rendszer békés együttműködésének eszméje, a Szovjetunió javasolta szövetségi rendszerben részvételük társadalmi rendszertől függetlenül az összes európai államok.

Számot vet a Szovjetunió javaslatja a német kérdés megoldásának eddigi nehézségeivel. Eppen ezért javasolja a tervezet, hogy addig is, amíg létrejön a német békeszerződés, gondoskodni kell Németországnak — az ott fennálló mindkét államnak — a szövetségi rendszerbe való bekapcsolásáról és így arról, hogy ezek az államok közreműködésének a békés Európa megteremtésében. Nem mulasztja el azonban a szovjet javaslat érdeklődően hangsúlyozni, hogy a négy hatalomnak továbbra is mindent meg kell tennie a német békeszerződés mielőbbi létrehozása érdekében, minthogy a négy hatalom felelőssége ebben a kérdésben a szerződésről távolról sem szűnik meg.

A Szovjetunió javaslatja óriási hatást váltott az egész világon. Ez egészen természetes is, hiszen minden józan eszű, becsületesen gondolkodó embernek látnia kell, hogy ezek a javaslatok valóban hatalmas lépéssel viszik előre a béke ügyét. E javaslatok még világosabbá teszik, hogy nem az Európa megosztását és Európa államainak társadalmi rendezésük különbözősége szerinti szembeállítását jelent „európai védelmi közösség” jelenti Európa biztonságát, hanem minden európai állam békés együttműködése.

E javaslat egyáltalán próbák is. A nyugati külügyminiszterek állásfoglalása most minden eddiginél világosabbá teszi majd az egész emberiség előtt, mi Anglia, Franciaország és Amerika valódi álláspontja; agresszív katonai ömböket akarnak-e, vagy valódi békét és biztonságot? Valóban szivőkön viselik-e Európa békéjét, avagy valóban csak frázis-e mindaz, amit arról mondanak.

A szovjet javaslatok visszhangja tekintetében természetesen hatalmas a különbség a nyugati kormányok hivatalos álláspontja és a nyugati országok népeinek véleménye között. Különösen áll ez Franciaországra. Bidaut Berlinben fanyalognya és csaknem mereven elutasítón fogadta a Molotov elvtárs által előterjesztett nagyjelentőségű javaslatokat. A francia nép azonban nem így reagált. A francia sajtó jelentős része, igen sok polgári lap is úgy látja, hogy ezek a javaslatok megmutatják a kiutat Franciaország veszélyes helyzetéből, lehetővé teszik, hogy megszabaduljon a Franciaország függetlenségének feladását jelentő „európai védelmi közösségtől”. Még a javaslatot egyébként elutasító hangozó tárgyaló burzsoáz lapok is úgy vélik, hogy a merev elutasítás megbocsáthatatlan hiba lenne. Így van ez nemcsak Franciaországban, hanem a többi európai országokban is. A javaslatok népi visszhangja világos bizonyítéka annak, hogy a Szovjetunió, mint mindig, most is, valamennyi nép békéjének és biztonságának hivatott védelmezőjeként állt új javaslatával a világ elé.

Az életszerű döntően font feladatok jó denki megtesz, du-Biharban? vizsgáljuk, m hogy a számolás és eredmény azt láttuk a Dózsánál, a — példátlan találkoznak.

A mezőgazdiadott határ — A term állami gazd gondozását le erto dolgozók doskodjanak: lyezéséről, h ról, valamint ról.

A kártev Az sárándi Keztek enne Saját kárakra sara pusztulni juhut és 40 b elozója Danl dozó, aki felé Nem gondozta gondjaira bizo ság megbízott bizalommal p nuar 30-án d aludt és az á adott. Megtört nyagság is, b faluban volt addig senki e

Az állatok Csuka Lajos. közös állatalk lent a tagsági senek fontos os erre a kin Túrta, hogy nyak ember k nek az álla tság vagyon tette idejében kártevó állat is súlyosbíttja felöltségét.

A tsz elnökelős a szövet nek alapszabá a jó gazdalko őrize az álla jt. Csak így Darkó László volt, hogy a mat bordjon i hidegben így időn át alom fűztak meg. okozta azt is pusztult el. N gondozó rossz tsz kizárta mennyivel he ha idejében seg a munká, lyozza a kárte

A sárándi lanul és gyó kell az ilyen egymásután kat. A tervké 1954 első fél ták ki a tak Ez is bizonyí seg nem teki állattenyésztés védelem erős

Anyjuk meg az új

Az állatten paszthalható p lelküismeretlen csak a sárándi ható meg. A ben szazon f rány, mert helytelen terv ban padlás se letett bárány fagyott meg a A tsz tagja

A minisztertanács határozata a minisztériumok és állami hivatalok munkarendjéről

A minisztertanács legújabb ülésén határozatot hozott a minisztériumok és állami hivatalok munkarendjéről. A határozat fő célja a dolgozó emberről való fokozott gondoskodás. Ennek érdekében a minisztertanács megszabta a hivatalok munkaidéjét, megtiltotta a dolgozók munkaidőn túli igénybevételét. A határozat végrehajtása gátat vet a minisztériumok és hivatalok vezetői és dolgozói jelentős részénél szokásos vált késő esti, sőt éjszakai munkának. Ezzel fokozott mértékben biztosítja a minisztériumok és állami hivatalok dolgozóinak szabadidejét, növeli a művelődéshez és szórakozáshoz rendelkezésükre álló időt és lehetővé teszi, hogy családjukkal, gyermekükkel az eddigénél jóval többet foglalkozhassanak.

A minisztertanács határozata szerint a minisztériumokban, országos jellegű hivatalokban, továbbá a fővárosi és megyei tanácsok végrehajtó bizottságainak osztályain a hivatali idő — félórás előbúsnéttel — 1954. március 1-től általában 8.30-tól 17 óráig, szombaton 14 óráig tart.

A munkarend és a munkaidő betartása a hivatalok vezetőire és dolgozóira egyaránt kötelező. Azoknál a szerveknél, ahol a munka jellege miatt az esti órákban is dolgozni kell, a dolgozók szabadidejének biztosítására, a munkaidőn túl végzett munka tartamától függően, szabadnapot, illetve szabadidőt kell biztosítani. Ilyen kivételes esetekben sem lehet a dolgozókat hetenként; háromnál több ízben munkaidőn túl foglalkoztatni.

A munkaidő kezdete előtt és befejezése után hivatalos ügyben a hivatalban tartózkodni nem szabad. Kivételes esetekben is csak a miniszter, vagy helyette-

se, illetőleg a hivatal vezetője adhat erre külön engedélyt.

A minisztériumok és hivatalok dolgozói a szombati munkaidő befejeztől hétfő reggeli munkakezdésig hivatali munkára nem kötelezhetőek.

Állami oktatás szombaton kizárólag 14.30-tól 18.30-ig tartható, vasárnapra oktatást szervezni nem szabad.

A minisztériumokban és hivatalokban — ahol ez szükséges — a munkaidő befejezésétől a következő nap munkakezdéséig ügyeleti szolgálatot kell szervezni. Az ügyeleti szolgálatot ellátó dolgozónak — az ügyeleti idő tartamától függően — a következő munkanapon szabadnapot, illetve szabadidőt kell biztosítani.

A határozatot úgy kell végrehajtani, hogy a hivatali munkában zavar, fennakadás ne legyen. Ezért a munkaidőt jól ki kell használni, és harcolni kell a munkaidő mindenfajta pazarlása ellen. A hivatali munkát pontosan, előír: időben kell megkezdni és befejezni. Munkaidő alatt más, a hivatali munkához nem tartozó ügyet intézni nem szabad.

A határozat végrehajtásának biztosítására lényegesen meg kell javítani a minisztériumok és hivatalok munkamódszerét. A jelenleg fennálló túlzott központossitást fel kell számolni, a hatásköröket és ezzel együtt a munkát az eddigénél jobban kell megsziszni a vezetőik és a dolgozók közt. A vezetőik a feladatok megoldásában munkatársaikat fokozottabb mértékben vonják be és biztosítsanak számukra az eddigénél szélesebb hatáskört és felelősséget. Növelni kell az alsóbbfokú vezetői szakmai színvonalát, önállóságát és felelősségét. Lényegesen csökkenteni kell az

értekezletek számát, meg kell javítani azok elkészítését.

A minisztertanács kötelezi a határozat végrehajtásáért felelős minisztereket és hivatalvezetőket, hogy a munkarend betartásában maguk járjanak elől jó példával szembeállítva és ellenőrizzék a határozat végrehajtását. Ehhez vegyék igénybe a társadalmi szervek, elsősorban a szakszervezetek segítségét.

Azokat, akik a határozatot nem hajtják végre, felelőmség (súlyosabb esetben büntetőjogi) is) szigorúan felelősségre kell vonni.

A határozat rendelkezéseinek a járási, városi (kerületi) és községi tanácsok apparátusában való végrehajtásáról — tekintettel ezek feladatainak eltérő jellegére — külön történik intézkedés.

A minisztertanács felkérte a Szakszervezetek Országos Tanácsát, hogy a szakszervezeteken keresztül segítse és ellenőrizze a határozat végrehajtását. A szakszervezetek segítségével, a nyilvános bírálat fegyverével is harcot kell indítani azok ellen, akik a munkanapot nem használják ki megfelelően, vagy rossz munkamódszerükkel a határozat végrehajtását bármilyen módon akadályozzák.

Szovjet tudósok kitüntetésé

Február 12-én a Kremli Szverdlov-teremben K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke átnyújtotta a Szovjetunió Tudományos Akadémiája egyes akadémikusainak, levelező tagjainak és más tudományos munkatársainak a Szovjetunió rendjeleit.

K. J. Vorosilov melegen üdvözölte a kitüntetetteket, mint mondotta, üdvözli a szovjet tudóso-

kat a magas kitüntetések alkal-

mából és az egész szovjet néppel együtt büszke az élenjáró szocialista tudományra és annak fáradszaktalan és dicső művelőire. A Kommunista Párt és a szovjet kormány, az egész nép ezekkel a kitüntetésekkel jut-tatja kifejezésre elismerését a szovjet állam javára és virágzá-sa érdekében végzett sok eszten-

dős gyümölcsöző munkáért.

K. J. Vorosilov jó egészséget és új, nagyszerű tudományos eredményeket kívánt a tudományos élet képviselőinek és kifejezte azt a meggyőződését, hogy a szovjet tudósok hatalmas kollektívája a jövőben is becsülettel áldozza majd gyümölcsöző alkotómunkáját a szovjet nép, a kommunista társadalom nagy építője javára.

Több gondot, nagyobb felelősséget a tsz állatállományának kezelésénél

Példátlan hanyagság a sárándi Dózsa termelőszövetkezetben

Az életszínvonal emeléséhez döntően fontos állattenyésztési feladatok jó elvégzése terén mindenki megteszi-e a magáét Hajdú-Biharban? Ha ezt a kérdést vizsgáljuk, meg kell állapítani, hogy a számos jó kezdeményezés és eredmény mellett, — mint azt láttuk a hajdúböszörményi Dózsanál, a bellegelői Leninnel — példátlan hanyagságokkal is találkozunk.

A mezőgazdaság fejlesztéséről kiadott határozat előírja:

— A termelőszövetkezetek és állami gazdaságok az állatok gondozását lelkiismeretes, hozzáértő dolgozókra bizzák és gondoskodjanak az állatok jó elhelyezéséről, helyes takarmányozásáról, valamint rendszeres ápolásáról.

A kártevő állatgondozó

A sárándi Dózsanál megfigyeltek ennek végrehajtásáról. Saját kárukra, a közérdek rovására pusztulni engedték 32 anyajuhot és 40 bárányt. A pusztulás okozója Dankó László állatgondozó, aki feladatát nem látta el. Nem gondozta lelkiismeretesen a gondjaira bízott állatokat. A tagság megbízott benne és ő ezzel a bizalommal rútol visszafelé. Január 30-án délelőtt 11-kor még aludt és az állatoknak enni nem adott. Megtörtént az a bűnös hanyagság is, hogy 2—3 napig a faluban volt és az állatoknak addig senki enni nem adott.

Az állatok elhullásáért felelős Csuka Lajos, a tsz elnöke is. A közös állatállomány kincsét jelent a tagságnak, a jólét emelésének fontos eszköze. Csuka Lajos erre a kincsre nem vigyázott. Túrta, hogy lelkiismeretlen, hanyag ember kezén prédátla mennek az állatok, pusztulja a tagság vagyona. Az elnök nem vitte idejében a tagság elé a kártevő állatgondozó ügyét. Ez is súlyosbítja az elnök személyes felelősségét.

A tsz elnöke személyében felelős a szövetkezet gazdálkodásának alapszabályszerű vezetőségét, a jó gazdálkodásért. Nem ellenőrizte az állattenyésztő munkáját. Csak így történhetett, hogy Dankó László még arra is lusta volt, hogy a hodály mellől szalmát hordjon be almozni. A nagy hidegben így maradtak hosszú időn át aloni nélkül a juhok, így fázta meg. A vezetés lazasága okozta azt is, hogy 40 malac pusztult el. Nagy Ferenc termelőszövetkezet vezetője rossz munkát végzett, a tsz kizárta tagjai sorából, de mennyivel helyesebb lett volna, ha idejében felfigyel a vezetőség a munkájára és megakadályozza a kártételt.

A sárándi Dózsanál haladéktalanul és gyökeresen változtatni kell az ilyen „vezetésen“, mert egymásután követik el a hibákat. A tervkészítésnél például az 1954 első félévre nem is számolták ki a takarmány szükségletet. Ez is bizonyítja, hogy a vezetőség nem tekinti szívügyének az állattenyésztést, pedig ez a jövőrelem erős forrása.

Anyjuk mellett fagytak meg az újszülött bárányok

Az állattenyésztés terén tapasztalható példátlan hanyagság, lelkiismeretlenség sajnos, nemcsak a sárándi Dózsanál állapítható meg. A gyogyori Petőfi őszény szőzön felül pusztult el bárány, mert a 8 méter magas, helytelen tervezésű típus hodályban padlás sem volt és a megszületett bárány az anyja mellett fagyott meg a nagy hidegben.

A tsz tagjai a padlaskészítés-

hez csak akkor fogtak, amikor már az állatok jórésze elpusztult. Tetéződött a baj azzal is, hogy az állatok részére kiutalt kompakt takarmány utalványát elvesztették, így nem kapták meg ellés előtt az anyajuhok az erősítő takarmányt. Később küldtek 25 mázsa kompakt takarmányt, de Kerek Julia könyvelő hetekig a fiókban hevertette a kiutalást. Babotán Imre tsz elnöknek pedig kisebb gondja is nagyobb volt annál, hogy utána nézzen a takarmányellátásnak. Igen nagy felelőtlenség ez, amelyre mentseget sem lehet találni.

Szomorú példákat sorolhatnánk a bellegelői Vörös Csillag, a kokadi Utörő, a hajdúvidi Böcskai és Kinizsi esetéből, ahol hasonló súlyos károsodás érte a tagságot az állatok elhullása miatt.

A felelőség kérdése

Nagyon komoly figyelmeztetést jelentenek ezek az esetek és súlyosan felvetődik a felelőség kérdése. Nem egyedül az állatgondozók, tsz vezetők hanyagságáról van szó, hanem a tanácsok munkájáról, a mezőgazdasági osztályvezetők munkájáról is. Hiányos az ellenőrzés, nem ismerik jól a területükön történő eseményeket és így idejében nem is tudnak segítséget adni ott, ahol arra a legnagyobb szükség volna. A megfelelő ellenőrzés és irányítás hiánya, mint az Hajdúvid tanácsánál is tapasztalható, fékezője állattenyésztésünk fejlődésének. Káros neműződőség és elbizakodottság eredményezte a sárándi esetet is.

Itt az ideje, hogy a megyei tanács kemény kézzel teremtse a rendet és példásan torolja meg az elkövetett bűnös hanyagságokat. Nem szabad túrni sehol a tanácsoknak, hogy a hanyagság, a laza vezetés következtében, súlyos kártevésé fajuljon. Adjanak idejében tanácsot, segítséget,

hogy megelőzzék a kárt. Minden malac becses, úgy kell tekinteni, mint a leendő 200 kilós hízót, a tsz tagság jövedelmének gyarapítóját.

A felelőség kérdését tekintve nem lehet elmenni szó nélkül az állattenyésztési igazgatóság munkájáról sem. Ez az igazgatóság hónapok óta működik már a megyében és ezért ő is felelős a történetekért. Ellátja-e feladatát jól, ha az esetek nagyobb részében csak utólag értesül? Feladata a megelőzés, biztosítása a sikeres állattenyésztés feltételeinek. Jogos a kérdés, mikor jártak az igazgatóság szakemberei a felsorolt szövetkezetekben? Milyen intézkedéseket tettek? Megállapítható, hogy feladatukat nem elég eredményesen látták el. A felsorolt példátlan esetek nem mai keletűek. A pusztulás heteken át tartott és idejében való megállítására úgyszólván semmi sem történt.

A komoly arányú állatelhullásért felelős a járási tanács is, nem tartja jól kézben az ellenőrzést, nem látta idejében, hol van hiba, hol nem készült fel jól az átteleltetéshez. Ha már az ellenőrzés kérdésénél tartunk, jogosan vetődik fel a községi és magának a járási pártbizottságnak is a szerepe. Hogyan tűrhették a kommuniszták, hogy pusztuljon az állat, a tagság közös tulajdona. A tanácsok laza munkáját ezen a téren miért nem leplezte le idejében az ő éberségük? Sokkal jobb ellenőrzésre, irányításra van szükség ahhoz, hogy sikeresen végrehajtsuk az állattenyésztés fejlesztése terén előttünk álló feladatokat.

Ezek a megdöbbentő esetek komoly figyelmeztetést kell, hogy jelentenek a tsz elnökök számára. Vonják le a tanulságot: ne túrjenek el hibát, hanyagságot. Komolyan csatázzanak a lógások, a fejelemelazítók ellen és a gazdaság gondos vezetésével biztosítsák a tagság emelkedő jólétét. *Bence Mihály.*

Jó munkával köszöntik a III. pártkongresszust a bődönháti állami gazdaság dolgozói

A bődönháti állami gazdaság dolgozói termelési értekezletre gyűltek össze. Fontos feladatokat beszéltek meg. Értékelték a múlt gazdasági év termelési eredményeit, megállapították, hogy a legtöbb növényfajtából terven alul termeltek. Öszibúzából például a terv szerint 11 mázsa holdankénti átlagot kellett volna elérni, s 7,8 mázsa átlagot értek el. Tavaszibúzából 9,60 mázsa helyett 3,7 mázsa, borsóból 8,5 mázsa helyett 1,4, zabból 7,5 mázsa helyett 7,1 mázsa termeltek. Egyedül őszi- és tavaszirapából termeltek terven felüli eredménnyel. Szálastakarmány termelési tervüket is csak mintegy 50 százalékosan hajtották végre. Emiatt az általánosan volt a tejhozam, 410.000 liter tej helyett csak 298.827 liter tejet fejtek a gazdaságban.

A párt és kormány mezőgazdasági termelési színvonalának emeléséről szóló határozata a termés, hozamok emelését írja elő az 1954-es és következő évekre. A gazdaság dolgozói becsületesen akarják végrehajtani ezt a határozatot s munkájukat összekapcsolni a III. pártkongresszusra való méltó készülődéssel. A termelési értekezleten egymásután szólaltak fel a gazdaság dolgozói és tették meg felajánlásukat. Vállalásuk célja, hogy az idejében a növénytermesztésben, mint az állattenyésztésben ne csak elérjék a meghatározott színvonalat, hanem túl is szárnyalják. Dankos József az elsők közt szólalt fel. Ő mint istálló- és szénázó vezető teremt, hanem példás rendet teremt, hanem javaslatot is tett az állatok jobb

takarmányozására. Az állatok most maglucernaszalmát esznek. Dankos József elmondta, hogy sokkal jobban lehetne hasznosítani a maglucernaszalmát, ha szécskánák és répával keverve pácolnák. Az állatok ezt az izletesebb takarmányt szívesebben eszik.

Dankos József után Póser János traktoros tett vállalat. Zetor traktorával május elejére befejezi évi tervét. Póser János kezdeményezését a többi traktoros is követte. Sugár Árpád, aki ugyancsak Zetor traktorral dolgozik, már április 17-re befejezi évi tervét. A traktorosok közül Bartók Imre és Mecsei Gyula csatlakozott társai kezdeményezéséhez. Mecsei Gyula b35-ös traktorával ez évben 2500 normálhold megmunkálásra tett ígéretet.

A traktorosok után sorban kérétek szót a gazdaság más dolgozóit is. A konyhakertészetben dolgozók korai, friss zöldségfélék termesztésére vállalkoztak. Nyeste György a fogatosok nevében ígerte, hogy április 15-re a farmok területéről az összes trágyát kiszállítják a földekre. Felszólt Sárosi János főagronómus is, aki vállalta, hogy ebben az évben rizsből holdanként 30, egyéb kalászosokból szintén 25—30 kilogrammal termel többet, mint a múlt évben.

A bődönháti állami gazdaság dolgozóinak vállalásai mutatják, hogy ismerik, milyen nagy feladatok várnak rájuk a mezőgazdasági termelés színvonalának emelésében. Vállalásuk maradéktalan teljesítésével méltóképp akarnak megfelelni az irántuk megnyilvánuló bizalomnak s a legszebb ajándékkal köszöntik a párt III. kongresszusát.

Új vasérclelőhelyeket tártak fel Lengyelországban

Czeszochowa környékén gazdag vasérclelőhelyeket tártak fel. A szakemberek véleménye szerint több évtizedig bányászhatnak majd itt vasércet. A környék fejlesztésével egyidejűleg fejlesztik Czeszochowát

is. Tervbevélték egy nagy körű építést is. A több mint 40 méter szélességű körúton villamos közlekedik majd, amely összeköti az egyre bővülő Bierut-kohászati üzemet a város központjával.

Tavasznnyilás előtt

Hajnaltól még sűrű köd fektet az a csádi dombokon, fagyos lepte alatt alig mozgult az élet. Később a napsugarak fényes pengéje szétszabdalta a ködöt, déltájban megcséppent az ereszelje is. Az ember ott állt szemrehízott kalappal a fényzőnben. Savószin, okos szeme végigtapogatta a szük udvart, aztán átugrott az alacsony kőrökérintésen a fával sűrűn benőtt dombhátkára. Nézett a messzeségbe, a hóval fedett buckákra, az áttetszően tiszta égre, szája szegletében mosolyba futottak a réncok s azt mondta: — Erzem a lehelletét!

Mindketten a tavaszra gondoltunk, mely ott bizserg már a pihenő izmokban, ott ég a messzeszettekintő szemek vágakozásában s a lelkek forró kívánásában: Kimozdulni végre a négyfal közül. Ki a határba! Erzeni a fakadó föld üdítő állatát, jó magot vetni a megtáruult barázdákba!...

Erről beszélgetünk. Hogy és mint lesz, ha nyílik az idő? Milyen terveket fogamoztattak a téli esték pihentető csendjében? Megmutatja beadási könyvét kicsit büszkeségből, meg a nagyobb bizalom kedvéért is. Nincs kétség Szabó György 10 holdas gazda az állammal szemben nem maradt adós. Feleségére pillant és hozzátesszi még: — Az asszony kárált érte egy kicsit, de hát... én jobban tudom, mi a kötelesség! — Az asszony nem szól, csak felémfordítja sápadt arcát, mintha mondaná: „Nyolc élő gyermeket nevelni, ruházni, etetni — nem könnyű!”

— Hát... nem könnyű! — mondja az ember, mintha elértené. — De ezután másként lesz! Ha az ember többet szorit ki a földből, hallgat az okos szóra, jó tanácsra — persze, hogy könnyebb lesz. Többől — könnyebb! Ezt írja elő a határozat is... többet! Több is marad piacra... Ismeri a határozatot, elolvasta kétszer is. Jól megrágtá minden sorát.

— Először is az okos ember megfogja a havat... a csapadékot — mondja s már rajzolja is elém — hókével négyzetleges nagy kalitkát húzok a földemre. A kalitka szélen feltörődik a hó, ott nehezebben olvad majd, a kalitka közepéről nem fut le a víz. Olvastam az újságban. Okos dolog.

— Ha komposzt trágyát hord a kalitkákba és kitergeti a hóra, az elősegíti majd az olvadást és a hólével együtt mélyen leszívórog a talajba — egészítem ki. Hejlyes. Meg fogja próbálni, csak hogy... a trágyadombokkal még baj van. Rosszul kezelik a faluban a gazdákat. Hagyják szétszórdni, tönkremenni. De majd az előadás alkalmával sor kerül erre is. Mert a február negyedikén tartott előadásom majd kétszázan voltak. Érdeklő az embereket. Különösen a műtrágyázás! Na igen. Próbálta már? Hát... csak úgy magának titokban... Múlt évben pítisöt

szórt a kenderre, meg a búzára, de nem tudta, hogy nedves növényzetre nem szabad szórni — bizony kára lett belőle. De a lucerna — az igen! Az első gyapját mikor lekaszálták, műtrágyázta s a második növése oly sűrű lett és gazdag, hogy „a bikát is megfogta volna!” Szóval jó, csak érteni kell hozzá?!

— „Hát éppen ez az! Szerződtek itt sokan rozsrá, amihez kötelező volt a műtrágya használata, csak éppen senki nem világosította fel az embereket, hogyan is kell bálni vele. Ritka lett a termés, meg duvadás... kicsit idegenkednek tőle. Szakember kellene a meggyétől, aki okos szóval felvilágosítaná az acsádi népeket, mert a hajlandóság megvolna.”

— Mit akar termelni az idén? — Buzát, meg rozst... sokat! Igaza van a határozatnak: Első a kenyér! Mert ha az van... hús is kerül hozzá! A faluban sok a jószág, még többet akarunk az idén, de nehéz a takarmányozás ezen a homokos vidéken. Nagy segítség lenne, ha valami szakember kidolgozná a falunak, hogy mit vessen, milyen takarmányt, milyen másodnövényt termeljen, hogy tavasztól őszig biztos legyen a zöldtakarmány... En zabolosbikkonyt is vetek, az jól fizet, utána meg nyolcvannapos tengerit belet! Igaz, tavaly nem ért be teljesen, búzavetés után, de én vagyok az oka, mert nem trágyáztam meg

a földet... Mindig tanul az ember!

Szójuk a beszéd fonalát. Lassanként tevődik össze a kép, mintha apró mozaikokból lenne minden egyes gondolat és terv. Minden szavából bizalom csendül ki. Erdemes tervekét szőni, többre törekedni! Bölcs írás az a határozat, látszik, hogy akik írták, ismerik a parasztember lelkét... Felesége rozskenyeret, fagyoszonlannát tesz az asztalra. Előkerül a kancsó is, sajátemzésű borral!... Könnyebben oldódik a szó. Rámkacsint két pohár közt.

— „Azt tartják sivő homok az acsádi határ, nem való egybe, mint henderbuckát vetni benne. De ez aranybánya elvtárs! Olyan szőlő meg gyümölcs terem abban, hogy párja nincs! Gyümölcsfacemete kell... minázenki újí! Telepítünk szőlőt is, jófajtákat, mert mifelénk inkább a direkttermők honosak, de mi jobb bort akarunk, jókostat, amit jobb áron lehet eladni is. Hát ez a mi nagy tartalékunk!”...

Lassan estébe hajlik a nap. Talpunk alatt csikorog a hó. Hideg van. — Kiadta már a mérget — mondja kézfogás közben — én már érzem a lehelletét... jön a tavasz Hanem... akkor jöjjön el majd, megláthatja mire képesek az acsádi népek!

Hazafelé vesszem az iránt. Ő a tanácshoz iparkodik a termelési bizottság ülésére, ahol a tavaszi munkákról, magtisztításról, csávázásról, miegyéből lesz szó. Mert most van ennek sora. Tavasznyilás előtt.

Taar Ferenc.

Párt és pártépítés

Vezetőségválasztó taggyűlés a debreceni Városi Tanácsnál

A Városi Tanács

partszervezetnek vezetői választó taggyűlését koroly „előkészítő munka” előzte meg. Hetek óta folyt a kommunisák között a vita — vélemények alakultak ki (igen helyesen) — pro vagy kontra arról, hogy kik méltók az új vezetőségbe, kik azok, akikben mélyreható megbízhatóság, akiket követnek majd a tanácsnál dolgozó párttagok és pártönkivüliek. „Próbaválasztást” ugyan nem tartottak — ennek meg a gondolatától is távol tartottak magukat az egyszerű tagok és vezetők. Azonban... oly szellemi kimerően kidolgozták a vezetői választó taggyűlés lefolyását, oly figyelmesen kizsolták előre a feladatokat, hogy „ember legyen a talpán”, aki ezt a feladatot elvégző. Mondván: — Te, Pányóki elvtárs tegyél javaslatot a szavazatszedő bizottság elnökére és tagjaira... — Te, elvtárs az elnök személyére... — Te a jelölőbizottság elnökére és tagjaira... — Te, Kobzos Irén elvtársnő, majd mint a jelölőbizottság elnöke, a tagság „véleményének” megfelelően az alábbiakat (és itt előre megadták a névsort)... javasold, hogy vegyék fel a szavazólapra... Ugy is történt minden, ahogy előre „elherveztekt”.

Igaz, volt, a párttagságnak kísérlete arra, hogy érvényesítse jogait. Mindjárt a taggyűlés legelőjén. Amikor Juhász Károly párttitkár elvtárs javaslatot kért a taggyűlés elnökének személyére. — Csabai elvtárs, javasolom — szólalt meg egy elvtárs a zsűfőiség telt terem harmadik szék sorában. — En is Csabai elvtársat — hangzott el hátrábbról a javaslat. Ekkor állt fel Kardos Sándor. — Elvtársak! Az a javaslatom, Papp Lajos elvtárs, az oktatási osztály vezetője legyen a taggyűlés elnöke. Juhász elvtárs meg sem várva, hogy történnék-e újabb javaslat, máris szavazást adott. Magasbá emelkedtek a kezek. Nehéz azonban megállapítani, mindenki egyetértett-e ezzel. Azok például, akik még az előbb Csabai Józsefet javasolták... Ellenpróba azonban nincs. Így most már Papp elvtárs, a vezetői választó taggyűlés elnökének kezébe volt lejtve — bizonyos mértékig — a taggyűlés sikerének sorsa. Az ő határozottságától, talpraesettségtől sok függött, ezen a késő esti órákban nyugodt délutánon.

A városi tanácsnál dolgozó kommunisák, akik lelkesen javasoltak — saját elgondolásuk szerint — elnököt, miután látták, hogy még ellenpróba sem tesztelt fel a javaslatukat, egykedvűen adták beleegyezésüket a továbbiakban abba: kik legyenek az elnökség tagjai, kik kerüljenek a jelölőbizottságba, azt is megszavazták, amikor Pányóki László kalapjából elővonta az előre elkészített névsort, s felfolvasta javaslatát, a szavazatszedő bizottság tagjaira. Jelentéktelen problémának tűnhetne fel a taggyűlés eddigi meneteinek felfedtetésére, Pedig, igen jelentős. Nem más, mint a tanácsnál dolgozó kommunisák többségének lebecsülése: nem bízva bennük, hogy a taggyűlés ezen fontos funkciójába megfelelőket javasolnak.

De közben a taggyűlés folyt tovább. Már Papp elvtárs felolvasta előre elkészített elnöki

megnyitóját, most a vezetőség beszámolója volt soron. Népszerű ember Juhász elvtárs, a tanács pártszervezetének régi titkára. Példamutató magatartásáért, becsületes és lelkiismeretes munkájáért párttagok és pártönkivüliek egyaránt tisztelték és szerették. Keze kissé reszketett az izgalomtól, amikor lapozni egyet-egyét jegyzetében, többször megtörölte verejtékező homlokát is — érezte az ember, hogy a régi vagyongyári munkásból lett párttitkár igyekezik hű képet adni az elmúlt két esztendő munkájáról. Sikerült-e ez? Nem teljes mértékben. Mindjárt a kezdet nem volt szerencés. Túl hosszúra nyúlt a külpolitikai beszámoló — harminckét percig beszélt Juhász elvtárs az elmúlt idők jelentős — és kevésbé jelentős eseményeiről. Nem azért, mintha a jelenlévők nem érdekelte volna a nemzetközi helyzet alakulása; a berlini külügyminiszteri értekezlet sikere. Most azonban inkább arról vártak volna mélyebb értékelést, miért nem volt kielégítő a tanács pártszervezete és végrehajtó bizottsága között a kapcsolat. A városi tanács kommunisáit a pártélet ezen fontos megnyilvánulásán nemcsak egyszerű megállapításokat, hanem a fontos probléma mély, alapos elemzését várták. Kevés volt a bírálóit a vezetőség beszámolójában. Ami volt, az is inkább az egyszerű párttagokról szólt, de a tanács vezetőit, osztályvezetőit meg sem említette. Súlyos hiba volt az is, hogy a felsőbb pártszervek, első sorban a városi pártbizottság felől sem hangzott el bíráló. Pedig tudnivaló, hogy sokkal több segítséget nyújthatna a debreceni városi pártbizottság, mint amennyit eddig adott a tanács pártszervezetének.

Egy szó sem esett a beszámolóban a tanácsnál még meglévő bürokráciáról — amitől még nem menjesz az szerv. Arról sem igen kapott képet a tagság: hogyan javult az elmúlt két esztendő alatt a dolgozó tömegek és a tanács kapcsolata. Mily szép eredményekről számolható volna be Juhász elvtárs! A sikeres tanácsnag beszámolókról, a sürűn látogatott tanácsülésokről, a tanácsnagok — és ebben első sorban a kommunista tanácsnagok — és tanács dolgozók helyes és ötletes kezdeményezéseiről. Így aztán nem is csodálhatjuk, hogy a beszámoló követő vitában, ha aktív is volt a párttagság (huszonnégy felszólaló volt), mégis kevés bíráló hangzott el — főbb fontos problémáiról pedig egyszerűen meg sem említettek. Balogh Endre elvtárs, a végrehajtó bizottság elnöke is ezt hiányolta felszólalása elején. Mondván: „nem volt éles bíráló, felem — munkámról”. Utána azonban a tanácselnök elvtárs szájából sem hallottunk önbírálatot — sem a pártvezetőség felé kemény kritikát.

Az öt eltelt órából már csak öt perc hiányzott, amikor a tagság által módosított határozati javaslatot elfogadták a jelenlévő kommunisák. A következő napirend volt: soron a vezetőség és a küldöttek megválasztása a felsőbb pártértekezletre. Az elnök nem tett említést arról, hány tagú legyen a jelölőbizottság javaslata a pártszervezet vezetőiségére, arról sem, hogy a városi tanács pártszervezetét hány küldött képviselje majd a városi pártértekezleten, mégsem történt hiba...

A héttagú vezetőségbe elsőnek Dobi Ilona elvtársnőt javasolták. „Szívvel-lélekkel dolgozott eddig is a vezetőségben, ezután is ezt várjuk tőle. Ezért jelöltük...” — fűzte hozzá Kobzos elvtársnő.

Mondaná tovább, de a tagság tapasa félbeszakította. Dobi elvtársnő került fel elsőnek a szavazólapra. Azán Juhász Károly, Herschmann József, Hajdu János dr., Tákács László. Valamennyien népszerűek, ezt állapítottuk meg, mindet egyhangúlag fogadták el a kommunisák. — Vezetőségi tagnak javasoljuk Czuprik Elemér elvtársat... — így a jelölő bizottsági elnök. „Czuprik elvtárs fiatal, fejlődőképes párttag. Adjunk lehetőséget, hogy bebizonyítsa: méltó a tagság bizalmára.”

Most aztán pillanatok alatt vihar keletkezett a teremben. Kimmel, ki ellene szólalt fel. Ki javasolta, ki ellenezte. Papp Csongor elvtárs miközben bírálta, azt kérte, hogy az önéletrajzát mondja el. Kévsz Inre elvtárs, az építési osztály vezetője még keményebb kritikát gyakorolt. „Czuprik elvtárs fölüeny modora nem megfelelő”. Példákkal bizonyította állítását. „Nem nem javasolom a pártvezetőségbe” — mondotta végezetül. Balogh Endre elvtárs is inkább a hibáit sorolta — de helyesebb, hogy vegyék fel Czuprik elvtársat a szavazólapra. Termékeny volt a vita: miközben segítséget nyújtottak az emberi fogyatékoságok leküzdésére, a nagy többség jízeneget szavazat ellenében helyeselt a jelölést. Fehér Béla került még a névsorba utána.

Más már nem. Pedig a listára mások nevét is fel lehetett volna venni. Azoké, akiket nem a jelölőbizottság, hanem a tagság javasol. Az elnök erre a jogra nem figyelmeztette újból a kommunisákat. Mielőtt azonban félbeszakította volna a taggyűlést, Papp elvtárs a szavazás módját próbálta ismertetni. Nem sok sikerrel. Még az is megzavarta kissé, aki addig értejté.

Megértették az elvtársak a szavazás menetét? — kérdezte befejezésül. Szinte egyhangú „dehogyan” volt a válasz. A felsőbb pártszerv kiküldöttje hozta helyre a hibát: egyszerű szavakkal érthetően, világosan helyesbítette az elnök szavait.

A taggyűlés utolsó, befejező része következett. Másúriási izgalommal várták eddig a szavazás eredményét. Itt, a városi tanácsnál sajnos másképpen volt. A taggyűlés kezdetén jelenlévő kétszázhuszonegy tagból mire a szavazásra került a sor: közel hatvanan „lemerzöldölköztek”. A párttagságnak több mint egynegyede eltávozott a szavazás előtt. — Nem jó fényvet, ez a párttagság helytállására, harcosságára, kitartására. Elégé el nem ítelhető módon otthagyták a kommunisák harcoss gyülekezését, a taggyűlést, ahol később azt a vezetőséget választották meg, amely két éven át vezeti majd a városi tanács pártszervezetét.

Nem ilyen helytállást, nem ilyen magatartást várt a párt a tanácsnál dolgozó kommunisáktól.

Népszerű emberek kerültek a városi tanács pártszervezetének vezetőiségébe. A szavazás során Czuprik elvtárs kivételével szinte egyhangú volt a döntés. Azok vezeték a feladatok valórváltásáért a kommunisákat és pártönkivülieket, akiket szereinek, tisztelnek a városi tanács dolgozóit. A vezetőiségválasztó taggyűlés azonban sok hibára felhívta a figyelmet. Tanító, nevelő munkára van szükség a tanácsházban. Még hozzá nem is kevésre. A kommunisák az jellemzi, hogy szívesen vállalták ezeket a nehéz feladatokat.

Nem lehet ez másképpen a városi tanács pártszervezetének vezetőiségénél sem!

KORTÁRSNÖM

Hazánk filmszínházaiban közeljövőben mutatják be a „Visszatért szerelem” című új, színes szovjet játékfilmet, amely G. Nyikolajeva „Aratás” című regénye nyomán készült. Naptalja Pavlovna Medvezjeva, a moszkvai drámai színház művésznője aki az egyik főszerepet — Avdotya szerepét — alakítja, az alábbiakban beszél arról, hogyan dolgozta ki alakítását.

Nincs olyan szovjet színésznő, akinek ne lenne vágya, hogy legyen legjobb kortársnőjének világlagos, erőteljes és igaz alakját színpadon megismerhesse. Ilyen alakításról természetesen én is ábrándoztam, mindig vágytam rá a tíz év alatt, amióta a színházban dolgozom.

Mekkora volt az örömem és izgalmam, amikor rámbizáltak Avdotya alakítását a „Visszatért szerelem” című filmben. Eljátszani filmben Avdotyának, az egyszerű orosz kolhozparaszt-nőnek, de ugyanakkor korunk élenjáró emberének szerepét, megtestesíteni alakjában az orosz női jellem legszebb vonásait — a teljességet, becsületességet, önfeledtséget, odaadást a hazáért, a nép érdekeiért — nemcsak megtisztelő, hanem nehéz feladat is volt számomra. Lelkimmel átéreztem és megértettem a szerep lényegét. De el tudom-e játszani is? Ez annál is nehezebbnek látszott, mert először játszottam filmben.

Színpadi munkám ével során sok klasszikus szerepet alakítottam. Más kor asszonyai, más világlágú és jellemű, Avdotyához, az egyszerű kolhozparaszt-nőhöz igen távoli asszonyok voltak ezek.

Ezt különösen élesen láttam akkor, amikor a felvételekhez kiutaztam a Gorkij-területre, abba a faluba, ahol C. Nyikolajeva az „Aratás” című könyvet írta: Urenyba. Teljesen belemélyültem a körülöttem létező kolhozéletbe: dolgoztam a tejártermelő telepen, megtanultam a tehénfejést, a tehenc gondozását. Gondosan megfigyeltem a fejőnők munkáját, mozgását, járását. Már fizikailag is átéreztem az alakítást és ez igen sokat segített munkámban.

Az alakítás a maga külsőségeiben azonban holt marad, ha nem rejtőzik mögötte belső lelki élet. Abban, hogy behatoljak hősnőmnek a belső lelki életébe, ugyancsak a kolhozban körülöttem élő emberek voltak segítségemre. Jóval éjjelen tátra is elhárították a kolhozparasztokkal folytatott beszélgetéseink.

Az egyik asszony elmesélte, hogyan találkozott férjével, akiről azt hitte, hogy elesett a fronton. „Nézek ki az ablakon — meutalt. — egyszerűen azt látom, hogy Anatolij jön. De hiszen már régen megkaptam a hírt. V. I. Pudovkin rendező, aki a hogy meghalt. Mindenki hozzá-film lelke volt.

Az MTH budapesti 8-as intézet fiataljainak kongresszusi versenyfelhívása

Az MTH budapesti 8-as számú intézetének ipari tanulói a III. pártkongresszus tiszteletére versenyre hívták valamennyi ipartanulót az intézet fiataljait a minisztertanács és a DISZ Központi Vezetősége vándorzászlajának elnyeréséért.

Versenykihívásukban többek között vállalták, hogy az elméleti és gyakorlati tananyagból is

szalad, ületle, csókolják, én pedig a szó szoros értelmében kövé váltam. Karom erőtlennül csúngott alá. Csak ültem, néztem ki az ablakon és azt gondoltam, hogy eszemet vesztettem, de egy senkinek sem szabad mutatnom. Hallottam, ahogy férjem bejött a házba és már ott is állt a küszöbön. Csak néz rám, én pedig szinte odanőttem a székhöz. Akkor az anyám odajött hozzám és csöndesen azt mondta: „Nézd, Marija, Anatolij visszajött!” Odarohantam hozzá, de csak álltam, a karomat nem tudtam felemelni, nem tudtam megölelni, csak sirtam, sirtam.”

Igy, a való élet megfigyeléséből, a beszélgetésekből, a kolhozparasztokkal kötött barátságából fejlődött ki bennem a szereplés teljes megértése. Lassan kirajzolódott előttem Avdotya határozott, de ugyanakkor tartózkodó jelleme, az egész alak, az asszony, akinek szívében nagy-szerű láng lobog.

Különösen nehéz volt a film első jelenete. Avdotya értesítést kapott férje haláláról, sokáig hátségesen vár rá. A magány keze-rű perceiben távora talál. Sztye-pan, a gépész, szerelmével, figyelmével visszadja nyugalmát, feleségül veszi és gyermekeket szeretettel neveli. És egyszerűen ott áll Avdotya előtt az élő Vaszilij, a férje, első lánykóci szerelme, gyermekei apja.

Hogyan jellemeztem az a jelenetet? Avdotya megrendült, közel jár az ájuláshoz... Esembe jutottak a kolhoz paraszt nőszavai: „Szinte kövéváltam, a karom tehetetlenül csúngott alá” — már tudtam is, mit kell tennem.

Amikor ez a jelenet elkészült, új nehéz feladat állt előttem: bemutatni Avdotya lelkiének tisztaságát Vaszilij iránti szerelmében. Sztyepanhoz való viszonyában. A háború feldúta életét, betört családjába, súlyos megrázkódtatást okozott. Gyöngéden, de határozottan mondja Sztyepannak: „Menj el Sztyeputska, mást nem tehetünk.”

Sztyepan elmegy. De Avdotya és Vaszilij élete már nem a régi. Vaszilij nem tud megbocsátani neki. Nem látja Avdotyában az elvtársat, azt az embert, akit az egész kolhoz tisztel és becsül. És akkor Avdotya elég erős tud lenni ahhoz, hogy elhagyja férjét és magával vigye gyermekeit: „Egyedül kell élnünk, elmeledelnünk, gondolkodnunk...” Amikor Vaszilij apja meghal, a nehéz percekben Avdotya elmegy férjéhez és együtt meglátják a megbeszéléshez, a maradéktalan szeretethez és bizalomhoz, a közös élethez és munkához vezető utat.

Igy formálódik ki Avdotya alakja a filmben, így értelmeztem már régen megkaptam a hírt. V. I. Pudovkin rendező, aki a hogy meghalt. Mindenki hozzá-film lelke volt.

A mezőgazdaság fejlesztésének segítségéért az intézet patronálja a főtí géppalotást.

Új kohászuduló Hajdúszoboszlón

Hajdúszoboszlón a dolgozókról való fokozottabb gondoskodás újabb fényes bizonyítékaként kohászati gyógyuduló nyílt meg. A kohászati üdülő, melynek atalkítására 65.000 forintot fordítottak, január 14-e óta áll a pihenésre, gyógyulásra váró dolgozók rendelkezésére.

A kohászati munkásellátási osztály a szakszervezeti bizottsággal együtt legyőzte a nehézségeket, a szokatlanul kemény telet, lelkes munkát végzett az új létesítmény megteremtésében. A 16 személyes gyógyuduló ráris-kellemek pihenést és szórakozást biztosít a Rákosi Mátyás Kohászati Üzemek dolgozóinak részére.

Több

A debreceni párt- és megjelenése a jelen kidolgozott milyen segítséget elkövetkező gazdaságnak. írja, hogy a nek ki három pítési tervet parkok és díó-, eper- stetésébe. A jelen a tanács Városi Kerben minden mértékben fát.

Tizenhét

A fásítási tésden a debreceni fiatal facsemet. Ez azt jelenté két méter től — 14 kilométerek az idén területeken. rnyulási részén Szabadságtelep kilométernyi idén Debrecen De a külterjedezik meg a fákól a Pétkörül és a Körségen 5 hektár telepítének.

A selyemhernyó tenyésztés végett költésügyi részkerben 4 hektárpreskerket léte. A parkfenntartómunkák az idén főtől folyóknagyobb tervezettörében, a Lenát befejezté ahol is ekkoraboldas fő, amepéitének a sportómére.

120.000 ültetnek ki és a p

A Városi Ker meg a tavalyi dolgozni azért megérdemelje en” elnevezés egész év folyam

Nem tudni ké de sokan még öröklé számlók képzik el a n le lityák, amint zshelyen meg lappal, stopperben és merik, új időt, hogy valam teljesítménytáblá beölde. Meg azt hogy hegyezett ilyen emberek f gyorsan, hadas mert sürgeti öke van tennivalójuk

A valóságban áll a helyz ma már megszö munkásai mind nek. Sietni ugya hangosabbak is minden esetre m azt sokan elképz cserrel, a techn normás is új ren lajára lépett és r a szocialista b feltételeinek meg nagyon sok függ

Mind ezt korán ír, hanem egy gós arcú asszony mondja el. Ninc mutatók előtte és az elképzelés dagasztja zsebet. telentül nyugodt

Több gyümölcs, több virág — szebb élet

— ez a célja a debreceni Városi Kertésznek

A debreceni Városi Kertészet a párt- és a kormányhatározat megjelenése után, annak megfelelően kidolgozta tervét, hogy milyen segítséget ad majd az elkövetkező évek során a mezőgazdaságnak. A határozat előírja, hogy a tanácsok dolgozzanak ki hároméves gyümölcsletelepítési tervet utcák, utak, terek, parkok és egyéb közterületek díó-, eper- stb. fával való beültetésére. A határozatnak megfelelően a tanács irányítása alatt a Városi Kertészet ebben az évben minden eddiginél nagyobb mértékben fásítja majd az utcákat.

Tizennégykilométernyi fasor

A fásítási terv előírja, hogy az idén a debreceni utcákon 2000 fiatal facsemetét ültessenek el. Ez azt jelenti, hogy — összesen hét méter töltésválaszték számításra — 14 kilométernyi fasort telepítenek az idén Debrecenben a belterületeken. Többek között a Szabadságtéren, Csapókerthely és a Szabadságtéren. Más szóval hét kilométernyi utcát fásítunk az idén Debrecen belterületein.

De a külterületekről sem feledkeznek meg a terv. Különböző fajtából a Péterfia-utcai temető körül és a Köztemető előtti térségben 5 hektárnyi erdőt, ligetet telepítenek.

120.000 növényt ültetnek ki az utcákra és a parkokba

A Városi Kertészet az idén még a tavalyinál is jobban fog dolgozni azért, hogy Debrecen megérdemelje a „Virágos Debrecen” elnevezést. Míg tavaly egész év folyamán 80.000 külön-

féle növényt, főleg virágokat ültettek ki a közterekre, a fő útonaljak mentére és a parkokba, addig az idén ez a szám 50 százalékkal, százhuszezerre növekszik.

Jelentősen több virág kerül piacra is vágott virágként az idén mint a múlt évben. 1952-ben egész éven át csupán tízezer szál szegfű került piacra a Városi Kertészetből, 1953-ban 150 ezer, az idén már 300.000. Ugyanígy növekedik a piacra kerülő kardvirágok száma is. A múlt évben 12.000 szál kardvirág kerülhetett a vásárlókhoz, az idén már 65.000, tehát több mint ötszöröse. Különösen dáhlival dicsekedhetik a Kertészet, mert Tiszántúl legnagyobb dáhlia-gyűjteménye van a kezelés alatt: 45 fajta és ezért mintegy 23.000 szálal tudnak eladni az idén.

Még szebb virágok jelennek meg majd 1955-ben! Elsősorban tíz fajta olyan szép díszorgona virág kerül majd piacra, aminek az országban újszólván nincs is párja. Háromezer fő fogja majd ontani a csaknem kétárszoros gyönyörű orgonavirágokat, nagy öröme a debreceni asszonyoknak és lányoknak.

Négyezerholdas csemetekert létesítését tervezik

Igen fontos feladata a kertésznek az is, hogy egyre növekvő mennyiségben lássa el az egyénileg dolgozó parasztokat csakúgy, mint fejlődő termelőszövetkezteinket megfelelő minőségű gyümölcsfacsemetekkel. A Városi Kertészet ebben az évben százezer facsemetét ad a megye mezőgazdaságának. Ennek mintegy nyolcvan százaléka gyümölcsfa: alma, körte, szilva, barack, a többi különféle haszonnal.

Amde az a százezer facsemete nem sok. Ezt azonban nagyon jól tudja a debreceni tanács is és ezért most tervezik, hogy négyezer holdas csemetekertet létesítsenek a debreceni határban. Ha a tervet jóváhagyják már az ősszel, sőt esetleg már az idén tavasszal meg lehet kezdeni a csemetek telepítését — szemlést. Ez esetben 1956-ban már több mint egymillió szép, kifejlett gyümölcsfaoltványt tud

adni a debreceni Városi Kertészet népgazdaságunknak, a megye mezőgazdaságának. Elegendő mennyiségű alany már most is rendelkezésre áll. Tehát ezen nem fog múlni a terv végrehajtása, csupán azon, hogy a felsőbb szervek jóváhagyják-e a kétszázötvenötöt szükséges tervet.

Ugy vélik a kertészet szakemberei, hogy nagyon hasznos volna, ha a meleg források közelében új melegházakat építenének mondjuk 2500—3000 négyzetméter alapterülettel. E melegházakat a hőforrások vizével lehetne fűteni. Ez csupán azt eredményezné, hogy a városi fürdők mintegy 10 fokkal langyosabb vizet kapnának, tehát csak 50—53 fokosát, fürdés céljára azonban ez is igen forró. Tehát a fürdőknek semmi kárt nem okozna a víz előzetes felhasználása. Viszont a melegházak, hajtatót rózsaival, szegfűvel egész Tiszántúlt el tudnák látni, nem is beszélve Debrecenről. Hiszen ma már Debrecenben a Városi Kertészet nem tud annyi szegfűt, rózsát és egyéb téli virágot termelni, amennyi el ne fogyna. Soha még nem keresték ennyire a virágot, mint napjainkban! Százszor annyit is eladhatnának, mint amennyit termelnek.

Nagy terveket hajt végre az idén a debreceni Városi Kertészet és munkája nyomán szebbek lesznek a debreceni utcák, több lesz a gyümölcs és a virág — szebb lesz az élet.

A hajdúdorogi Rákosi tsz kongresszusi versenyre hívta a Vörös Csillag termelőszövetkezetet

Néhány nappal ezelőtt a hajdúdorogi Rákosi termelőszövetkezet tagjai arról tanácskoztak, hogy a harmadik pártkongresszus tiszteletére milyen módon segíthetik elő saját területükön a párt és kormány határozatát, a terméshozam emelését.

Elhatározták, hogy versenyre hívják ki a község másik termelőszövetkezetét, a Vörös Csillagot.

A Rákosi tsz tagsága felhívásában azt írja a többiek között: „Mi, Rákosi tsz dolgozói, amikor ezt a párosversenyszerződést megírjuk, tisztában vagyunk azaz, hogy olyan termelőszövetkezetet hívunk ki párosversenybe, amely eddig is derekasan megálta a helyét a munka frontján.” A versenyfelhívás 11 pontban foglalja össze azokat a tennivalókat, amelyekre versenyre hívják ki a Vörös Csillagot. A versenypontokban szerepel az őszi vetés erősítése, a terméshozam emelése, a műtrágyával való fejtrágyázás, a nedvesség megőrzése, a rendszeres hengerezés és simitózás, valamint boronálás. A Rákosi tagsága vállalja, hogy az acatolást, általában a kalászosok

gyomtalanítását április végére teljesíti. A továbbiakban a kápasok vetésével — különösen a cukorrépa kikelése után — a sárbolálás elvégzését vállalják.

Az állattenyésztés színvonalának fokozására a takarmánytermelés növelését, a takarmányok gazdaságos felhasználását tüzték ki, szecsikázás, silózás és egyéb módszerek alkalmazásával. Vállalják, hogy pillangósövényeket — here és lucernaféléket — ebben az évben még legalább 60 holdon vetnek. A fejősteheneknél az egyedi takarmányozás bevezetésével növelik a tejhozamot.

A Rákosi tsz komoly felkészültséggel indul neki a versenynek. A tennivalókat úgy állították össze, hogy ezzel komoly előrehaladást érjenek el ebben a gazdasági évben. Így fejeződik be a felhívás: „Meg vagyunk győződve róla, hogy ez a nemes verseny mindkét termelőszövetkezetben jobb és nagyobb terméseredményt fog hozni s hogy segít bennünket a párt és a kormány, amely eddig is feltérhelte a segítségét adott ahhoz, hogy évről-évre erősebb, gazdagabb szövetkezeté válhassunk.”

Az EMAG-gyár a 2125. kombájn szerepét végzi

A mezőgazdaság fejlesztéséről szóló határozat megjelenése óta serényebb munka folyik az EMAG-gyárban is. Új üzemezt hoztak létre, ahol a szállítóberendezések gyárában készül az ezer cseplőgépjármű gyártásának.

A ciklusműhelyben a képződik kombájn elkészülése óta a párt kongresszusára készülve még lelkesebb a munka. Már a 2125. kombájn szerelésénél tartanak a ciklus műhely dolgozói.

A minisztertanács határozata az energiagazdálkodás új rendszeréről

A minisztertanács legutóbbi ülésén nagyjelentőségű határozatot hozott a villamosenergia-termelésének és felhasználásának szabályozásáról. A határozat értelmében az Országos Tervhivatal egy-egy tervidőszakra, valamint napszakonként is előírja a vállalatok és üzemek által felhasználható villamosenergia-mennyiségét, az előre meghatározott „fogyasztási menetrend” alapján, amelyet a minisztertanács hagy jóvá.

Az Országos Tervhivatal által miniszteriumonként elosztott villamosenergia-mennyiség gazdaságos felhasználásáért elsősorban a vállalatok igazgatói felelősek. A vállalatok igazgatóinak és dolgozóinak nem szabad egy percre sem szem elől téveszteni, hogy a rendelkezésükre álló energia-mennyiség túllépése zavarokat okozhat az egész népgazdaság áramellátásában. Ezért a dolgozóknak fontos érdekük a rendelkezések lelkiismeretes, pontos betartása.

A határozat értelmében az előírt normát túllépő vállalatnál — egyéb büntető rendszabályok mellett — fokozott áramkorlátozást is alkalmaznak.

Intézkedik a határozat a takarékos gazdálkodás, valamint az energiaellátást javító különböző intézkedések, újítások jutalmazásáról.

A határozat előírja, hogy az erőművek munkáját meg kell javítani, elsősorban a karbantartási munkálatok maradéktalan végrehajtása, illetve meggyőztetése útján. Rendelkezik arról is, hogy a nagyobb, saját erőteleppel bíró vállalatoknak részt kell venni az országos energiaellátásban. Ez az intézkedés is azt szolgálja, hogy a lakosság zavartalan áramellátását, a mezőgazdaság, valamint az ipari termelés — ezen belül elsősorban a közszükségleti cikkek gyártó üzemek céljaira szükséges villamosenergiát biztosítani tudjuk.

A minisztertanács határozata felhívja a lakosságot is a villamosenergiával való fokozott takarékosra. Ennek megvalósítása, a tervszerű energiagazdálkodás eredményessége, a vezetőik nagy felelősségét — a megfelelő műszaki ellenőrzés mellett — széleskörű társadalmi ellenőrzést, az egész lakosság hatékony közreműködését kívánja meg. Ezért a minisztertanács felkéri a szakszervezeteket, a DISZ-t és a többi tömegszervezeteinket a dolgozók széleskörű mozgósításával, felvilágosító munkájukkal segítsenek a határozat maradéktalan végrehajtásában.

A határozat február 15-én lép életbe.

K. T.

EGY FONTOS ÖRHELYEN

mondait felelősségérzet hatja át. Tisztában van tennivalóival, tudja, hogy szabad életünk egy igen fontos örökhelyen áll, ahol az igazság, a dolgozókhöz való jó viszony a mély és sokoldalú szakismeret mindennél fontosabb kötelesség.

Pályafutását mint ácsleplei segédmunkás kezdte. Az első találkozás (alig 19 éves korában) a sikamlós, fenyőszagú deszkákkal, padlókkal méginkább elmélyítette benne a tárgyak iránt érzett mély szeretetet. Hamar belépett az építkezések rendjébe, megszokta a munka forró eseményektől terhes levegőjét. Innen az ácsleplepről küldték el aztán alapfokú, majd később középfokú normaiskolára, innen „emelték ki” mint időelemzőt.

...Kissé idegesen, furcsán teltek el az első napok új munkakörében. Más volt ez, mint a segédmunkás beosztás, vagy a brigádvezető beosztás hangja: „Kati hozd már a szegyet”. Itt már ő beszélt, ő intézkedett. Lassan, a napok és a hetek múlásával azonban beleszokott ebbe is. Ha később már egy-egy munkahelyen megjelent, a tetőkről is lekibáltak hozzá az emberek: lenevén forint 20 fillérrel

— Jó napot Szabóné, hozott-e valami jót a táskájában? Szorgalmával, ügyekezettel kiharcolta, hogy ma már nyolc vállalat normaügyi előadója, hozzáfut be minden ilyesfajta jelentés Mátészalkától Polgárig.

— Nagy ez a terület, sok a gond, a felelősség is vele. Képzeld csak el a normás egy hetét. (Szabóné itt aklaktak, levelet vesz elő, úgy magyarázza):

— Mondjuk hétfőn panaszos ügyekkel foglalkozik, kedden vagy szerdán már a szűk normák felülvizsgálásánál akad dolga. Csütörtökön vidékre utazik és így tovább... Keresi, kutatja az igazságot, mindenütt rendet teremt.

Elmondok ezzel kapcsolatban egy-két történetet.

Nemrég a nyírabrányi Ovónőlépő építkezésénél helytelenül számoltak el egy kubikosbrigádot. Mit tehet ilyenkor egy normaügyi előadó? Természetesen rögtön a helyszínre utazunk és tisztáztuk a dolgot. Nem volt könnyű dolog. A brigádvezető először kiabált s összefüggéstelenül mondta el az egész történetet. Később azonban mégis csak megtudtuk hol a hiba. Kibontakozott a hiba.

a kérdéses bérkülönbözöt, amit a brigád azóta fel is vett.

A szűk és pillanatnyilag helytelenül összeállított normák megváltoztatására is tettünk lépéseket. Főleg az anyagszállításnál a vagonrakodásnál észrevettük ugyanis, hogy az itt dolgozók aránylag kevesebb bért kapnak, mint akik könnyebb munkát végeznek. Ezzel kapcsolatban felterjesztéssel éltünk az építésügyi minisztériumhoz és szakszervezetünk központjához. A válasz most a napokban esedékes.

Sok dolga, sok szerteágazó tevékenysége van tehát a normásnak. Szív kell az ilyen munkához, meg ügyszereget. En nagyon szeretek itt dolgozni... nagyon... végtelenül nagyon... Ezt ugye elhiszik nekem?

Szabóné elpirul s tekintete kitérül az ablakon. Kint tavaszias fényben vidúlnak már a házak, olvad a hó, apró, gyöngyszínű csermelyek sokasága fut a házereszeken. Igen: a természet is kibredezik már s nem sokára kőműveskalapácsok csengésétől, betonkeverőgépek zúgásától lesz hangos újra a táj. És ekkor egy-egy épülő vagy magasbaszókó ház teteljéről újra felhangzik a jól ismert kiáltás:

Üdvözljük Szabóné kedves! Jöjjön már fel ide a magasba is hozzánk!

Nem tudni ki hogy van vele: de sokan még mindig sietős és örökké számolgotó embereknek képzelik el a normásokat. Színe látják, amint egy-egy építkezés helyen megjelennek, papírral, stopperórával a kezükben és mérik, újra csak mérik az időt, hogy valami újabb, frissebb teljesítménytáblázat szülessen belőle. Még azt is elképzelik, hogy hegyezett ceruza van az ilyen emberek füle mellé tűzve, gyorsan, hadarva beszélnek, mert sürgeti őket a sok feladat, van tennivalójuk bőven.

A valóságban persze másképp áll a helyzet. A normások ma már megszokott, jól ismert munkásai mindennapi életüknek. Sietni ugyan sietnek, néha hangosabbak is a kelletténél, de minden esetre mások, mint ahogy azt sokan elképzelik. A diszpecserrel, a technikussal együtt a normás is új rendünk szilárd támasza lett és nagyon sokat tesz a szocialista bérezés valóságos feltételeinek megteremtéséért — nagyon sok függ tőle.

Mindezt korántsem az újságíró, hanem egy kedves, mosolygós arcú asszony, Szabó Tiborné mondja el. Nincsenek különös kimutatások előtte (íme a valóság és az elképzelés) stopperóra se dagasztja zsebét, de helyette végtelenül nyugodt és közvetlen

szól.

